

Missa Crismal 2022-Menorca

Benvolguts germans: en primer lloc, vull donar moltes gràcies al Bon Déu per aquest gran regal de compartir novament la Setmana Santa amb l'estimada Església de Menorca, ben igual que l'any 2016, en circumstàncies semblants de Seu Vacant.

Malauradament, una vegada més, hem de viure la celebració del Misteri Pascual amb el cor encongit pels darrers esdeveniments de violència i patiment de tantes persones (*a Ucraïna i a altres indrets*). En tots aquests germans nostres continua viva avui la passió de Crist.

Sabeu bé que en aquesta celebració beneirem els olis i consagrarem el crisma, amb els quals l'Esperit ungirà als qui seran batejats o confirmats durant tot l'any a les nostres comunitats, així com als nostres malalts... *i, també, molt probablement, al nou bisbe que Déu vos enviarà a Menorca per mitjà del Papa Francesc*. L'Esperit Sant és el protagonista en la preparació i en la vinguda de la Paraula de Déu a la història, i a Ell ha estat confiada la missió de realitzar en el temps el Projecte diví de Salvació: des de la creació *-quan l'Esperit de Déu planava sobre les aigües-*, fins als darrers temps *"quan Déu ho serà tot en tots"* (1Cor 15, 28).

En el baptisme, tots hem rebut aquest mateix Esperit, com ens recorda el Catecisme de l'Església Catòlica: *"per mitjà dels sagraments de l'Església, Crist comunica el seu Esperit, Sant i Santificador, als membres del seu Cos"* (nº 739). És allò que ens ha proclamat el Senyor en Isaïes (1ªL): *"a vosaltres us diran sacerdots del Senyor"*, i l'Apocalipsi repeteix: *"[Crist] ha fet de nosaltres una casa reial, uns sacerdots dedicats a Déu, el seu Pare"* (2ªL).

Com a *"poble sacerdotal"* i com el mateix Jesús, *"ungit i enviat per l'Esperit..."*, la nostra missió és *"donar la bona nova als pobres i proclamar als captius la llibertat i als cecs el retorn de la llum, posar en llibertat els oprimits, proclamar l'any de gràcia del Senyor"* (Evangeli).

I en aquest context tan carregat del dinamisme de l'Esperit, tots nosaltres, poble de Déu, som cridats a donar gràcies ara, reconeixent que tot a l'Església és una experiència evident de l'estimació gratuïta del Bon Déu. Particularment, us convido a donar gràcies pel sacerdoci ministerial, reconeixent que és un gran do de Déu a l'Església. Valoreu i pregueu pel servei dels vostres preveres, donant gràcies per la seva dedicació i generositat lliurant la seva vida, temps, forces, salut..., pel bé dels germans.

Benvolguts preveres: la fe en Crist, llum del món, ens ha guiat fins a l'Ordenació. Demanem ara la Gràcia necessària perquè les comunitats eclesials a les que hem estat enviats trobin en nosaltres pastors diligents i generosos, testimonis i instruments de la misericòrdia divina, que estimen i serveixen la seva gent i, amb l'exemple i l'ajuda del Bon Pastor, la guiïn sempre pels camins que porten a la Vida Eterna.

Com exhortava Sant Carles Borromeo: *"Si administres els sagraments, medita allò que fas. Si celebres la Missa, medita allò que ofereixes. Si recites els Salms, medita a qui i de què parles. Si guies les ànimes, medita amb quina sang han estat rentades; i que tot es faci entre vosaltres en la caritat* (1Cor 16,14). *Així, podrem superar les dificultats que trobem... i tindrem la força per a generar Crist en nosaltres i en els altres"* (Acta Ecclesiae Mediolanensis, Milán 1559, 1178).

Vosaltres i jo mateix, avui, som cridats a "revifar el do de Déu" que està en nosaltres per la imposició de les mans (1Tim 4,14; 2Tim 1,6-7). Vàrem rebre la crida i la corresponent ordenació sacramental i, una vegada més, se'ns dona l'oportunitat de renovar la nostra ofrena a Crist i a la seva Església, per a estimar-la com Crist se l'ha estimada, lliurant-nos per ella amb autenticitat i generositat com vam prometre en aquell dia tan important per a la nostra vida. Prego que tota l'Església de Menorca ens encomani al Bon Déu per tal que ens faci obrir el cor una vegada més i atiar les brases enceses de la nostra vocació i missió.

Estimats germans preveres: sabem per experiència pròpia que el nostre ministeri, com "sagrament" e "icona" del Bon Pastor, consisteix en guiar, animar, reunir, alimentar, embenar ferides, cuidar sol·lícitament, acompanyar amb proximitat cordial al nostre poble, *també per barrancs tenebrosos*, fins a habitar "*anys i més anys a la casa del Senyor*" (Sal 22,6). El nostre servei comporta alegries i esperances i, també, dificultats, inquietuds i grans desafiaments pastorals... Però els desafiaments poden ser també grans oportunitats.

El nostre ministeri està al servei d'una Església –"*tradició viva*"- que pelegrina en "provisionalitat", en el temps i en la història, fins a la plenitud del Regne de Déu que encara està per arribar. Entre tant, Jesús ens diu: "*que els vostres cors s'asserenin. Creieu en Déu, creieu també en mi. A casa del meu Pare hi ha lloc per a molts (...) -Jo sóc el camí, la veritat i la vida*" (Jo 14,1-6).

Mons. Joan Piris Frígola
Bisbe Emèrit de Lleida